

fiskerede; Forhøjelser af dem kunne kun foregaa, naar der fremkommer virkelig ny Værdier. Og dernæst har jeg ikke gjort det, fordi de ogsaa i en anden Henseende ere bedre og fornuftigere lagte, end Skatten paa Landet, Hartkornskatten, idet de jo ere lagte paa alle faste Ejendomme og derigennem paa al Næring, ikke en enkelt bestemt Næring, saaledes som paa Landet. De ere lagte paa Næring af Udlese af Hus til Beboelse, de ere lagte paa Fabrikker; de ere lagte paa en hvilken som helst anden Brug, man vil gøre af den faste Ejendom i Byen. Smidlertid er jo den Mulighed ikke ubeløst, at man ogsaa kunde komme til at ønske en anden Ordning og maaste en Ophævelse af dem, det tør jeg aldeles ikke benægte; men foreløbig mener jeg dog, det er naturligt, selv om man vil gaa ind paa en Afskrivning af Hartkornskatten paa Landet til Kommunerne, saa dog indtil videre at beholde de faste Ejendomsstatter i Byerne.

Jeg har endnu en Bemærkning at gøre, som jeg jo paa en Maade glemte, idet jeg skulde have angivet den, da jeg omtalte Hartkornskattens Afskrivning og det Forslag som til § 2 er stillet af flere Medlemmer. Dette Forslag har en Mangel, foruden maaste mange andre, men en Mangel, som i alt Fald jeg kan se. Det er, at Ejendommens Vurdering til en bestemt Pris i Handel og Wandel fuldt ud er overladt til Sogneraadene. Det vilde være betryggende i Længden for Kommunerne, men selvfølgelig ogsaa for de vedkommende Ejere, om der i Stedet for indførtes Taksationer af de faste Ejendomme, som gentages efter et vist Antal Aar. Derigennem vilde man ogsaa fra først af faa et fast Grundlag, som det ikke vilde være vanskeligt at faa modificeret og rettet, naar man hvert femte Aar lod Taksationsmændene gennemgaa de tidligere Taksationer. Man vilde derigennem opnaa et fast Grundlag for de faste Ejendommers Bestatning, som det maaste kunde siges, at der mangler i det Forslag, som er stillet af os.

Hvad de personlige Statter i Købstæderne angaar, have vi foreslaaet en Bestemmelse, som ganske vist ikke er meget indgaaende i det af mig omtalte Forslag under Nr. 8 til § 2. Men dernæst har jeg tilladt mig at stille et Forslag om den Kjøbenhavnske Indtomsstat, som jeg skal omtale med et Par Ord. Det forekommer mig, efter alt hvad der ligger for, at det maa erkendes, at Københavns Kommune trænger til større Skatteindtægter, end den har. Paa den anden Side har jeg meget stærkt Tvivl om, at det virkelig skulde lykkes den høje Regering og det Udvalg, der er nedsat i dette

Ting at blive enige om en Huslejestat og for det tredje vil jeg ikke nægte, at jeg selv ikke finder, at en Huslejestat er nogen særdeles tiltalende Stat. Jeg kan ikke indse, at den er særlig retfærdig. Det har altid forekommet mig, at det var naturligere, naar man endelig skulde have ny Indtægter, da at gaa til Indtomsstaten og søge den lempelig forandret. Ja, hvis man virkelig vilde gaa til en fuldstændig Omkastning af den bestaaende Indtomsstat, søge at faa alle sine Ideer om progressiv Skala, om Formuebeskatningen etc. gennemført, saa er det ganske vist ubeløst, og man kan spare sig al Ulejlighed, men hvis man vil gaa til mindre Forandringer, til noget lignende som det, der her er foreslaaet, som i Virkeligheden vil blive en relativ betydelig Vættelse for Middeldindtægterne, saa tror jeg, at man uden Uretfærdighed vil kunne, naar man først var gaaet ind derpaa, forhøje Skatten her i Kjøbenhavn med den halve Procent, som vil være nødvendig for at faa de fornødne forøgede Indtægter. Det, jeg har foreslaaet her, gaar jo simpelthen ud paa at undtage en vis given Sum fra al Indtægten og gøre den skattefri. Jeg har sat denne Undtagelsesindtægt til 700 Kr. af Hensyn til det Lovforslag, der er fremme om, at Betalingen af Indtomsstat skal begrunde Valgret, thi ellers vil jeg indrømme, at det havde været naturligt at sætte den Indtægt, der skulde fradrages, noget højere. Følgerne af mit Forslag ere angivne i Betænkningen, og jeg vil henvise ærede Medlemmer dertil. Man vil se, at det er Tilfældet, hvad jeg siger, at Middeldindtægterne ville opnaa en Vættelse, og de højere Indtægter ville komme til at betale noget mere. Jeg har, dels fordi det var det nemmeste, og dels ogsaa fordi det i og for sig var det letteste at forsvare, affattet Forslaget, som jeg har, saaledes at et Fradrag af 700 Kr. af hver Indtægt er skattefri, men jeg indrømmer villig, at det maaste vilde være lettere at sætte igennem, hvis man lod de virkelig store Indtægter betale fuld Stat. Det kan godt være, at man, saasnart man kommer til saa store Indtægter, at det maa siges, at 700 Kr. ikke have stort at sige for vedkommende, men dertil tror jeg nu ikke, man kommer før ved 10-12,000 Kr., da vil der ikke være noget i Vejen for, at man kunde sige: De betale fuld Stat, og endda kunde det forsvares fra det Standpunkt, man en Gang har stillet sig paa, og Kommunen vilde derigennem opnaa en noget forøget Indtægt, uden at det generede noget Mennekte. Jeg har her gennemgaaet de